

Universitätsbibliothek Paderborn

**Scintillæ Ignatianæ, Sive Sancti Ignatii De Loyola,
Societatis Jesu Fundatoris Apophthegmata Sacra**

Hevenesi, Gábor

Coloniæ, 1715

VD18 10988289

21. Novembris. In terris mora violentus labor est, nisi plūs in cœlo, & in
Deo per amorem, quàm in terris, & tecum verseris; ut solis radii tam diu
extra solem effulgent, & vivunt, quàm diu in sole ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50423](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-50423)

tate speranda non est, nisi superior medius
inter omnes , pari in singulos affectu, &
providentia feratur.

Quid est superior? nisi publico subdi-
torum tributo, vel communi obsequio
conductus servus. Decet proinde: ut qui
parem à singulis mercedem exigit,
parem etiam reddat affectum, & æquas in
quemvis curas dividat.

21. Novembris.

*In terris mora violentus labor est , nisi plus
in cœlo, & in Deo per amorem, quam in
terris, & tecum verseris; ut solis radis
tam diu extra solem effulgent, & vivunt
quam diu in sole vivunt. S. Ignat. apud
Bart. l.4. n.30.*

Minimus gradus gratiæ divinæ rite
ponderantibus majoris esse debet,
quam thesauri, ac gemmæ totius mundi:
hi enim licet ab uno possiderentur uni-
versi, beatum non efficerent; illa filium
Dei, cœli hæredem constituit.

Quam parvo, quam magna lucra faci-
mus! modico pretio infinitum compara-
rur ; infausti propolæ ! si alias merces
quæritis; huc adeste , gratia Dei ultro
pro-

medius
ctu, &
o subdi-
olequio
ut qui
exigit,
quas in
isi plus
uam in
s radis
iuvunt,
. apud
næ rite
debet,
undi :
r uni-
filium
faci-
para-
erces
ultra
pro-

prostat, absque auro emitur, & argento.
Amare nulli durum esse potest.

Quò evagantur vota nostra per varia !
fodimus nobis cisternas dissipatas , quæ
continere non valent aquas , quando in
uno simul habemus omnia, quem, ut in-
venimus certius , ita securius possidemus.
Nemo tollet à nobis, nisi volentibus.

Non jam avarus, sed insatiabilis est, cui
Deus non sufficit, in quo sunt omnia, sine
quo nihil sunt omnia: Nihil enim plus
bonitatis habet , quam quantum ex bono
infinito communicat. Sursum corda!

22. Novembris.

*Obversante desolatione agitur homo à mas-
ligno spiritu, cuius instigatione nihil un-
quam rectè conficitur. S. Ignat. in dign.
Spir.*

In tenebris nemo satìs tutò figit pedem ,
maximè ubi obvia sunt præcipitia, quo-
rum nullum, aut nimium grave, potest esse
remedium; lux exspectanda, ut solidum,
an fragile sit solum, apertè videoas, priùs,
quam passum figas.

In desolatione nobis relinquimur, ideo
audaciores in nos animæ hostes fiunt. Re-
ce-